

DECIZIA nr. 323 din 18.04.2019
privind soluționarea contestației formulate de **X**,
înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. MBR_REG x/23.01.2019

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații 2 a fost sesizată de către Administrația Sector 5 a Finanțelor Publice cu adresa nr. x/23.01.2019, înregistrată sub nr. MBR_REG x/23.01.2019, completată cu adresa înregistrată sub nr. x/MC/31.01.2019 și cu adresa înregistrată sub nr. x / .03.2019, cu privire la contestația domnului **X**, prin împuternicit AG-M, conform împuternicirii avocațiale anexate, cu domiciliul în București, str. P U nr. , bl. C , et. , ap. B, sector 4 și cu domiciliul ales pentru comunicarea documentelor în București, Int. S nr. , et. , ap. A, sector 1.

Obiectul contestației, înregistrată la organul fiscal teritorial sub nr. x/11.01.2019, completată cu adresele înregistrate la DGRFPB sub nr. x/28.02.2019 și sub nr. x/21.03.2019, îl constituie următoarele acte administrative fiscale emise de organele de inspecție fiscală în baza raportului de inspecție fiscală nr. MBS5_AIF x/05.12.2018 și comunicate sub semnătură în data de 19.12.2018, prin adresa nr. x/05.12.2018 și anume:

- decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit de inspecția fiscală pentru persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr. MBS5_AIF x/05.12.2018.

- decizia de impunere privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr. MBS5_AIF x/05.12.2018.

Cuantumul obligațiilor fiscale stabilite prin deciziile de impunere atacate este în sumă de **y lei**, din care:

- y1 lei impozit pe venit;
- y1 lei dobânzi de întârziere aferente impozitului pe venit;
- y1 lei penalități de întârziere aferente impozitului pe venit;
- y2 lei CASS;
- y2 lei dobânzi de întârziere aferente CASS;
- y2 lei penalități de întârziere aferente CASS.

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268 alin. (1), art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de domnul **X**.

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

I. Organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Sector 5 a Finanțelor Publice au efectuat inspecția fiscală parțială la persoana fizică X privind impozitul pe venit și CASS pentru perioada 01.01.2012-31.12.2016.

Constatările inspecției au fost consemnate în raportul de inspecție fiscală nr. MBS5_AIF x/05.12.2018, iar în baza acestora au fost emise:

- decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit de inspecția fiscală pentru persoane care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr. MBS5_AIF x/05.12.2018 prin care s-a stabilit impozit pe venit de plată în sumă de y1 lei și accesorii aferente în sumă de y1 lei și

- decizia de impunere privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr. MBS5_AIF x/05.12.2018 prin care s-a stabilit CASS de plată în sumă de y2 lei și accesorii aferente în sumă de y2 lei.

II. Prin contestația formulată domnul X solicită anularea deciziilor de impunere nr. MBS5_AIF x/05.12.2018 și nr. MBS5_AIF x/05.12.2018, din următoarele motive:

Motive de fapt:

Prin contractul de cesiune autentificat sub nr. x/21.04.2011 a dobândit, în calitate de cesionar, dreptul asupra cotei parti 70/108 din terenul în suprafața totală de s mp (s mp în acte) situat în București, str. P, în concret dreptul asupra obținerii tuturor despagubirilor ce urmează a fi acordate în natură sau prin măsuri reparatorii conform Deciziei nr. x/27.12.2010 emisă de Primăria București.

În baza Titlului de despagubire nr. x/30.09.2014 în cuantum de c lei pe numele X, ANRP a emis titlurile de plată nr. x, nr. x și nr. x, pe anii 2014-2016, în cuantum de c lei fiecare.

Motive de drept:

Din art.1566, art.1567, art.1568 din Codul civil rezultă că cesionarul unui drept de creanță beneficiază de aceleași drepturi ca și cedentul creanței, inclusiv de a primi despagubiri, respectiv de a realiza venituri din despagubiri, în sens fiscal.

În anul 2011, anul dobândirii drepturilor de către cesionarul de creanță, veniturile din despagubiri erau considerate neimpozabile (art.42 din Codul fiscal), iar la art.78 din Codul fiscal și pct.152 din Normele metodologice de aplicare nu este tratat cazul acestor venituri.

În perioada 2011-2013 prevederile fiscale aplicabile speței rămân neschimbate.

Începând cu anul 2013, potrivit Normelor metodologice ale art.78 Cod fiscal, veniturile din cesiunea de creanță sunt definite în categoria „Venituri din alte surse” fiind excluse în mod distinct din categoria „Venituri din alte activități”.

În concluzie, veniturile din despagubiri obținute în urma unor cesiuni de creanțe sunt neimpozabile conform art.42 din Codul fiscal.

În ceea ce privește procedura fiscală nu au fost respectate reglementările din OPANAF nr.467/2013 privind condițiile și modalitățile de suspendare a inspecției fiscale, motivul suspendării controlului între 06.08.2015-19.04.2018 neregăsindu-se în niciuna din cauzele legale ce pot sta la baza deciziei de suspendare, conform art.5 din OPANAF nr.467/2013.

Prin depasirea duratei de 90 zile prevazuta la art.126 din Codul de procedura fiscala, organele de control au incarcat in mod nejustificat sarcina fiscala cu o perioada de cel putin trei ani de la inceperea controlului, fapt ce a generat majorari de plata.

Atat timp cat veniturile din despagubiri sunt excluse din categoria „Venituri din alte activitati” fiind neimpozabile, nu pot constitui nici baza de impozitare pentru contributia la asigurarile sociale de sanatate.

Prin e-mailul din data de 11.01.2019 a depus declaratia pe propria raspundere – cod 603.

In concluzie, contestatarul solicita desfiintarea totala a sumelor reprezentand debite si accesorii instituite in sarcina sa in baza deciziilor mentionate mai sus.

Prin adresa inregistrata la DGRFPB sub nr. x/28.02.2019, domnul X, prin imputernicit AG-M, completeaza contestatia depusa initial sub nr. x/11.01.2019 invocand urmatoarele:

Referitor la impozitul pe venit stabilit suplimentar aferent anilor 2014 si 2015 in suma de y1 lei

Conform art.79 din Legea nr.571/2003, mentinut si in Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, obligatia calcularii, retinerii si virarii impozitului pe veniturile realizate revenea platitorului de venit, respectiv ANRP, persoana fizica neavand nicio obligatie in sensu declararii sau platii impozitului pe veniturile din alte surse.

Organele de inspectie fiscala nu au respectat principiile generale de conduita in administrarea creantelor fiscale prevazute la art.6 din Legea nr.207/2015 Codul de procedura fiscala, aplicabile la data emiterii adresei nr. x/28.04.2016 de catre AS5FP, comunicata ca raspuns la adresa contribuabilului nr. x/20.05.2015 prin care a solicitat clarificari cu privire la modul de impozitare a veniturilor din valorificarea drepturilor de creanta cesionate.

Fata de aspectele prezentate solicita sa se constate ca nu datoreaza impozit pe venit pe anii 2014 si 2015, intrucat caracterul de impozit cu retinere la sursa este imperativ nu optional.

In aceasta situatie nu datoreaza nici dobanzi si penalitati de intarziere.

Referitor la impozitul pe venit stabilit suplimentar aferent anului 2016 in suma de y1 lei

Conform prevederilor art.114 si art.116 si-a indeplinit obligatia fiscala prin depunerea declaratiei privind veniturile realizate-cod 200 pentru anul 2016 sub nr. x/11.05.2017 la AS5FP in termen legal.

Pana la data prezentei organul fiscal nu a emis decizia de impunere, drept pentru care nu datoreaza impozit pe venit si accesorii.

Nu poate fi retinut argumentul conform caruia declaratia pe anul 2016 nu poate fi luata in considerare fiind depusa in timpul inspectiei fiscale avand in vedere ca la data de 11 mai 2017 nu era supus inspectiei fiscale pentru veniturile anului 2016, avizul de inspectie fiscala pentru perioada 2012-2016 nr.MBS5_ AIF x fiind emis in data de 15.05.2018 ulterior depunerii declaratiei fiscale.

Pe cale de consecinta nu datoreaza nici dobanzi si penalitati de intarziere.

Referitor la contributia la asigurari sociale de sanatate stabilita suplimentar pe anii 2014, 2015 si 2016, conform prevederilor art.296^27-296^31 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal si art.155-178 Legea nr. 225/2003 privind Codul fiscal, organul fiscal are obligatia de a stabili CASS prin emiterea unei decizii de

impunere, pe baza declaratiei privind calcularea si retinerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit care trebuia depusa de ANRP sau a informatiilor din evidenta fiscala.

Avand in vedere ca organul fiscal nu a emis nicio decizie de impunere nu datoreaza CASS si accesorii.

De asemenea, domnul X, prin imputernicit AG-M, solicita sustinerea orala.

III. Față de constatările organelor fiscale, susținerile persoanei fizice contestatoare, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

3.1. Referitor la aspectele procedurale privind perioada 2012-2014

Cauza supusă soluționării este dacă sunt întemeiate afirmațiile contestatarului cu privire la vătămarea sa prin depășirea duratei efectuării inspecției fiscale ca urmare a suspendării acesteia

In fapt, prin contestatia formulata, domnul X se indreapta impotriva modului de efectuare a inspectiei fiscale invocand nerespectarea dispozitiilor legale privind durata efectuării inspectiei fiscale si conditiile si modalitatile de suspendare a inspectiei fiscale.

De precizat ca prin avizul de inspectie fiscala nr. x/07.05.2015, remis sub semnatura la data de 11.05.2015, s-a dispus verificarea pentru perioada 01.01.2012-31.12.2014.

In drept, referitor la durata efectuării inspecției fiscale si la suspendarea inspecției fiscale, potrivit prevederilor art.104 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, cu modificările și completările ulterioare, in vigoare pana la 31.12.2015, intrucat art.347 din Codul de procedură fiscală aprobat prin Legea nr.207/2015 prevede:

„Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod se calculează după normele legale în vigoare la data când au început să curgă.”

Referitor la durata efectuării inspecției fiscale, potrivit:

- art.104 alin.1 si alin.2 din Codul de procedura fiscala, valabil pana la 31.12.2015:

„(1) *Durata efectuării inspecției fiscale este stabilită de organele de inspecție fiscală sau, după caz, de compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, în funcție de obiectivele inspecției, și nu poate fi mai mare de 3 luni.*

(2) *În cazul marilor contribuabili sau al celor care au sedii secundare, durata inspecției nu poate fi mai mare de 6 luni”;*

Referitor la perioadele de suspendare, potrivit:

- art.104 alin.3 si alin.4 din Codul de procedura fiscala, valabil pana la 31.12.2015:

„(3) *Perioadele în care derularea inspecției fiscale este suspendată nu sunt incluse în calculul duratei acesteia, conform prevederilor alin. (1) și (2).*

(4) *Conducătorul inspecției fiscale competent poate decide suspendarea unei inspecții fiscale, ori de câte ori sunt motive justificate pentru aceasta”;*

- art.127 alin.5 si alin.7 din Codul de procedura fiscala, valabil de la 01.01.2016:

(5) Ori de câte ori conducătorul inspecției fiscale decide suspendarea inspecției, se emite o decizie de suspendare care se comunică contribuabilului/plătitorului. (...).“

(7) Perioadele în care inspecția fiscală este suspendată nu sunt incluse în calculul duratei acesteia”.

De asemenea, art.130 alin.4 din Codul de procedura fiscala stabileste ca:

“(4) Data încheierii inspecției fiscale este data programată pentru discuția finală cu contribuabilul/plătitorul sau data notificării de către contribuabil/plătitor că renunță la acest drept.”

Potrivit prevederilor legale de mai sus, se reține că inspecția fiscală se poate suspenda in anumite situatii, iar perioada în care inspecția fiscală este suspendată nu este inclusă în calculul duratei acesteia.

Din constatările înscrise în raportul de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii deciziilor de impunere contestate rezulta ca inspecția fiscală s-a desfășurat în perioada 27.05.2015 - 19.11.2018:

- data inceperii inspectiei fiscale este 27.05.2015, asa cum este mentionata in Procesul verbal inregistrat la AS5FP sub nr. x/27.05.2015;

- inspectia fiscala s-a desfasurat in perioadele 27.05.2015-07.06.2015; 19.04.2018-31.05.2018 si 03.09.2018-19.11.2018;

- in perioada desfasurarii inspectiei fiscale aceasta a fost suspendată după cum urmează: in conformitate cu prevederile art.2 lit.e si lit.k din OPANAF nr. 467/22.04.2013, din initiativa organelor de inspectie fiscala, pentru perioadele 08.06.2015-06.08.2015 si 06.08.2015-19.04.2018 si art. 2 lit.i din OPANAF nr. 467/22.04.2013 la solicitarea contribuabilului, pentru perioada 31.05.2018-03.09.2018;

- pentru perioadele in care inspectia fiscala a fost suspendata au fost transmise contribuabilului urmatoarele comunicari:

* comunicarea suspendarii inspectiei fiscale nr. x/08.06.2015, sub semnatura la data de 16.05.2015, prin care se comunica suspendarea inspectiei fiscale incepand cu data de 08.06.2015;

* comunicarea reluarii inspectiei fiscale nr. x/06.08.2015 la data de 11.08.2015, data confirmarii prin posta;

* comunicarea suspendarii inspectiei fiscale nr. x/06.08.2015 la data de 11.08.2015, data confirmarii prin posta;

* comunicarea reluarii inspectiei fiscale nr. x/19.04.2018 incepand cu data de 19.04.2018, confirmata de primire prin e-mail in data de 25.04.2018;

* decizia de suspendare nr. x/31.05.2018 pentru perioada 31.05.2018-31.08.2018, in temeiul art.127 alin.3 din Codul de procedura fiscala, urmare cererii adresata organului fiscal de catre contribuabil prin care solicita „suspendarea inspectiei fiscale pana la data de 20.12.2018, cand voi reveni in tara”; decizia de suspendare a fost confirmata de primire prin e-mail in data de 31.05.2018;

* comunicarea reluarii inspectiei fiscale nr. x/31.08.2018 incepand cu data de 03.09.2018, semnata de primire la data de 31.08.2018, confirmata si prin e-mail in data de 31.08.2018;

- data incheierii inspectiei fiscale este data programata pentru discutia finala, respectiv data de 19.11.2018, conform Instiintarii pentru discutia finala inregistrata la AS5FP sub nr. x/19.11.2018.

Prin urmare, suspendările inspectiei fiscale au fost motivate, rezultatele acestora fiind consemnate prin raportul de inspectie fiscală, iar datele de la care a fost suspendată inspectia fiscală, precum și cele privind reluarea acesteia au fost comunicate contribuabilului potrivit prevederilor art. 4 și art. 5 din O.P.A.N.A.F. nr.467/2013 privind condițiile și modalitățile de suspendare a inspectiei fiscale.

Invocarea modului defectuos de derulare a controlului prin depasirea duratei de efectuare a inspectiei fiscale este nejustificata, in conditiile in care, asa cum s-a aratat anterior, din corespondenta purtata prin e-mail cu organul fiscal reiese ca insusi contribuabilul a solicitat in mai multe randuri suspendarea efectuării inspectiei fiscale „pentru o perioada pe care o considerati rezonabila” motivata de absenta din tara.

De altfel, organele de inspectie fiscala mentioneaza ca prelungirea duratei de efectuare a inspectiei fiscale a fost determinata de colaborarea dificila cu contribuabilul, doar prin e-mail, astfel că nu pot fi reținute aceste susțineri în soluționarea favorabilă a contestației.

Mai mult, organul de soluționare a contestației, reține că termenul stabilit de legiuitor de 3 luni, respectiv 6 luni pentru marii contribuabili pentru efectuarea inspectiei fiscale nu este un termen de decădere, sancționator, ci unul de recomandare, ceea ce presupune că depășirea acestuia, nu atrage decăderea organelor de inspectie fiscală din dreptul de a finaliza inspectia fiscală și nici nulitatea actului administrativ fiscal emis.

Totodata, se reține faptul că încălcarea prevederilor art.104 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la durata inspectiei fiscale, nu poate constitui un motiv de nulitate al actului administrativ fiscal contestat, deoarece nu se încadrează la niciuna din situațiile exprese prevăzute de art.46 din OG nr.92/2003.

Astfel, legiuitorul a înțeles să precizeze în mod expres acele elemente din conținutul actelor administrative fiscale a căror lipsă este sancționată cu nulitatea absolută a actelor, ele fiind enumerate la art.46 din Codul de procedură fiscală.

De asemenea, se reține că prin Sentința civilă nr.1036/2008, Curtea de Apel București a statuat faptul că *“În ceea ce privește durata controlului fiscal aceasta apare justificată datorită multiplelor taxe, impozite, contribuții verificate[...], dar oricum am privi această depășire a duratei în raport de termenul maxim [...], el ca motiv nu poate conduce la nulitatea deciziei și prin urmare motivul invocat apare ca nefondat.”*

Referitor la argumentul contribuabilului conform caruia depasirea duratei de inspectie fiscala a generat majorari de plata, acesta nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei, întrucât accesoriile aferente unui debit reprezintă o sanctiune pentru neplata debitului, constituit din sume care au stat

necuvnit la dispozitia contribuabilului, bugetul de stat fiind prejudiciat prin neîncasarea creantei cuvenite.

Fata de cele mai sus prezentate contestatia cu privire la aspectele procedurale urmeaza a se respinge ca neintemeiata.

3.2. Cu privire la impozitul pe venit, la CASS si la accesoriile aferente pentru anul 2014 in suma de y2 lei

3.2.1. Cu privire la impozitul pe venit si la CASS pe anul 2014

Cauza supusă soluționării este dacă sunt impozabile ca alte venituri veniturile obținute de o persoană fizică în calitate de cesionar din valorificarea drepturilor de creanță asupra statului român corespunzător despăgubirilor acordate în temeiul legilor speciale de reparație.

În fapt, în urma inițierii unei inspecții fiscale parțiale în data de 27.05.2015, ulterior suspendată și reluată în data de 19.04.2018, organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Sector 5 a Finanțelor Publice au constatat că domnul X în calitate de cesionar a încheiat cu domnul EC-L, doamna EF-L, doamna LM-E, doamna B-AD-F, domnul BA, prin mandatar BGhe-R, doamna AA și domnul AM, în calitate de cedenti contractul de cesiune autentificat sub nr. x/21.04.2011 pentru un preț de s euro, achitat integral la data autentificării contractului.

Obiectul contractului de cesiune îl constituie cesionarea către X a cotei de 70/108 din creanta totala pentru terenul în suprafață totala de x mp situat în Bucuresti, str. P, fosta CF nr. , fosta Av. RP, sector 1, respectiv cedarea tuturor drepturilor ce vor fi restituite în natură sau prin măsuri reparatorii în echivalent, pe cale administrativă sau judecătorească, inclusiv alternativa de dobândire de titluri de valoare sau acțiuni la Fondul Proprietatea, precum și orice alte drepturi dobândite de cedent.

În baza Contractului de cesiune nr. x/21.04.2011, Guvernul României prin Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a emis pe numele domnului X titlul de despăgubire nr. x/30.09.2014 în cuantum de c lei, în baza căruia ANRP a emis trei titluri de plată în 2014, 2015 și 2016 în valoare de c lei fiecare.

Organele de inspecție fiscală arată că, întrucât ANRP nu are atribuții în activitatea de colectare taxe și impozite, așa cum se menționează în adresa ANRP nr.RG/10916/SEET/1301/23.02.2018 înregistrată la AS5FP sub nr.19888/28.02.2018, contribuabilul avea obligația declarării veniturilor obținute și achitării impozitului pe venit și a CASS, în temeiul art. 78 alin. (2), art. 79¹, art. 296²⁷-296³⁰ din Legea nr. 571/2003, pct. 152 din H.G. nr. 44/2004, art. 114, art. 116, art. 155, art. 156, art. 177 și art. 178 din Legea nr. 227/2015.

Pentru anul 2014, prin raportul de inspectie fiscala nr. MBS5_AIF x/05.12.2018, în baza caruia au fost emise deciziile de impunere nr. MBS5_AIF x/05.12.2018 privind impozitul pe venit și nr. MBS5_AIF x/05.12.2018 privind CASS, contestate, au fost stabilite diferente de obligatii fiscale de plata reprezentand impozit pe venit in suma de y1 lei, CASS in suma de y2 lei și accesorii aferente in suma de y1+y2 lei.

De reținut este faptul ca, pentru anul 2014 contribuabilul nu a depus declarația privind veniturile realizate – cod 200.

În drept, potrivit art. 78, art. 79 și art. 296²⁷-296³⁰ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare până la data de 31 decembrie 2015:

"Art. 78 - (1) În această categorie se includ, însă nu sunt limitate, următoarele venituri:

[...]

(2) Venituri din alte surse sunt orice venituri identificate ca fiind impozabile, care nu se încadrează în categoriile prevăzute la art. 41 lit. a) - h), altele decât veniturile neimpozabile în conformitate cu prezentul titlu, precum și cele enumerate prin normele metodologice elaborate în aplicarea prezentului articol".

"Art. 79 - (1) Impozitul pe venit se calculează prin reținere la sursă la momentul plății veniturilor de către plătitorii de venituri, prin aplicarea unei cote de 16% asupra venitului brut.

(2) Impozitul calculat și reținut reprezintă impozit final.

(3) Impozitul astfel reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut".

"Art. 296²⁷ - (1) Contribuția de asigurări sociale de sănătate se datorează și de către persoanele care realizează venituri din:

[...]

e) alte surse, astfel cum sunt prevăzute la art. 78".

"Art. 296²⁸ - Contribuția de asigurări sociale de sănătate prevăzută la art. 296²⁷ alin. (1) se stabilește de organul fiscal competent, prin decizia de impunere anuală, pe baza informațiilor din declarația privind venitul realizat sau din declarația privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit, precum și pe baza informațiilor din evidența fiscală, după caz".

"Art. 296²⁹ - (5) Pentru veniturile din alte surse, astfel cum sunt menționate la art. 78, baza de calcul al contribuției este, potrivit art. 79, venitul brut realizat".

"Art. 296³⁰ - Contribuția de asigurări sociale de sănătate prevăzută la art. 296²⁷ alin. (1) se calculează în anul următor, prin aplicarea cotei individuale de contribuție asupra bazelor de calcul menționate la art. 296²⁹".

În privința veniturilor din alte surse, pct. 152 din Normele metodologice date în aplicarea art. 78 din Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare până la data de 31 decembrie 2015 prevede următoarele:

"152. În aplicarea art. 78 alin. (2) din Codul fiscal, în această categorie se includ, de exemplu, următoarele venituri realizate de persoanele fizice:

[...]

- veniturile obținute de cedent ca urmare a cesiunii de creanță, respectiv de cesionar ca urmare a realizării venitului din creanța respectivă, inclusiv în cazul drepturilor de creanțe salariale obținute în baza unor hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, din patrimoniul personal, altele decât cele care se încadrează în categoriile prevăzute la art. 41 lit. a) – h) și art. 42 din Codul fiscal".

Astfel, conform prevederilor legale antecitate, veniturile obținute de persoanele fizice române, care nu se încadrează într-o categorie anume de venituri impozabile și care nu sunt scutite ori neimpozabile, se încadrează în categoria altor venituri și se supun impunerii ca atare.

În spetă, domnul X a achiziționat în baza contractului de cesiune nr. x/21.04.2011, în schimbul plății prețului de s euro, cota de 70/108 din toate drepturile ce vor fi restituite în natură sau prin măsuri reparatorii în echivalent, pe cale administrativă sau judecătorească, inclusiv alternativa de dobândire de titluri de valoare sau acțiuni la Fondul Proprietatea, precum și orice alte drepturi dobândite de cedentii EC-L, EF-L, LM-E, B-A D-Fa, BA (prin mandatar BGhe-R), AA și AM, pentru un teren în suprafață de x mp din măsurătorile cadastrale (x mp din acte) situat în București str. P, fosta CF nr. x, fosta Av. RP, sector 1.

Domnul X și-a valorificat drepturile astfel achiziționate prin emiterea titlului de despăgubire nr. x/30.09.2014 în cuantum de s lei, în baza căruia ANRP a emis trei titluri de plată în 2014, 2015 și 2016 în valoare de s lei fiecare.

Sușinerile contestatorului în sensul că nu datorează impozit pe venit pentru veniturile obținute în urma valorificării drepturilor achiziționate prin cesiune de creanță nu pot fi reținute în soluționarea cauzei, având în vedere că art. 78 din Cod fiscal, în vigoare în anul 2014 prevede impozitarea ca "alte venituri" a oricăror venituri realizate de persoanele fizice din România, care nu se încadrează într-o categorie anume de venituri impozabile și care nu sunt scutite ori neimpozabile, contribuabilul indicând eronat faptul că veniturile realizate ar fi neimpozabile în temeiul art.42 lit.b din Codul fiscal.

Se retine ca domnul X a obținut venituri din cumpărarea prin cesiune a unui astfel de drept, respectiv o creanță asupra statului român, dovadă fiind chiar obiectul cesiunii reprezentat de "transformarea creanței detinute de cedentii în titluri de despăgubire/titluri de conversie/acțiuni la FONDUL Proprietatea SA (...) pe numele (...) cesionarului, în cota indiviză (...) din Creanța totală".

Astfel, în baza contractului de cesiune contribuabilul a dobândit, în primul rând, dreptul la măsuri reparatorii în echivalent, inclusiv alternativa de a dobândi titluri de valoare sau acțiuni la Fondul Proprietatea, prin intermediul titlurilor de despăgubire care încorporează drepturile de creanță ale deținătorilor asupra statului român, după cum se prevede expres în legislația specifică.

În acest sens se reține că potrivit art. 1 alin. (3) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, în cazul în care titularul a înstrăinat drepturile care i se cuvin potrivit legilor de restituire a proprietății, singura măsură reparatorie care se acordă este compensarea prin puncte", iar conform art. 3 lit. a) din Titlul VII - Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente "titlurile de despăgubire sunt certificate emise de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, în numele și pe seama statului român,

care încorporează drepturile de creanță ale deținătorilor asupra statului român, corespunzător despăgubirilor acordate potrivit prezentei legi și care urmează a fi valorificate prin conversia lor în acțiuni emise de Fondul "Proprietatea" și/sau, după caz, în funcție de opțiunea titularului ori a titularilor înscriși în acestea, prin preschimbarea lor contra titluri de plată, în limitele și condițiile prevăzute în prezenta lege”, precum și potrivit art. 3 lit. h) din aceeași lege ”*titlurile de plată* sunt certificate emise de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, în numele și pe seama statului român, care încorporează drepturile de creanță ale deținătorilor asupra statului român [...]”.

De asemenea, faptul că operațiunea de cesiune a drepturilor la măsuri reparatorii nu a fost interzisă și a fost permisă potrivit dreptului comun nu are nicio relevanță în privința impozitării veniturilor realizate de contribuabil, impozitarea fiind realizată în temeiul dreptului fiscal și nu a dreptului comun.

Totodată, se reține că la momentul încasării veniturilor - în speta anul 2014 - erau în vigoare prevederile pct. 152 liniuța a 12-a din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal (pana la 31.12.2015), aprobate prin H.G. nr. 44/2004, care prevedeau cu suficientă claritate impozitarea ca ”alte venituri” a veniturilor obținute de cesionari ca urmare a realizării venitului din creanța cesionată, deci inclusiv a veniturilor aferente titlului de despăgubire obținut ca efect al cesiunii, titlu care încorporează tocmai dreptul său de creanță asupra statului român, nefiind nevoie ca normele de la pct. 152 să facă trimitere expresă la Legea nr. 247/2015 din moment ce această lege definea expres în cuprinsul ei natura despăgubirilor încasate în temeiul titlurilor de despăgubire.

De altfel, art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 247/2015 a prevăzut o măsură derogatorie de la Codul fiscal, abrogată începând cu data de 1 ianuarie 2016, conform căreia veniturile aferente titlurilor de plată nu au reprezentat venituri impozabile, dar această măsură a vizat doar titularii inițiali aflați în evidența Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor sau moștenitorii legali ai acestora, nu și persoanele care au obținut aceste venituri în urma achiziției drepturilor de la titulari/moștenitori în baza unor contracte de cesiune, cum este și cazul contestatorului. În același sens sunt și prevederile art. 93 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal actual, conform cărora sunt neimpozabile ”veniturile aferente titlurilor de plată obținute de persoanele îndreptățite potrivit legii, titularii inițiali aflați în evidența Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor sau moștenitorii acestora”. Faptul că legiuitorul a prevăzut măsuri derogatorii exprese de neimpozitare a veniturilor în discuție pentru anumite categorii de persoane – titularii inițiali și moștenitori – reprezintă un argument suplimentar în ceea ce privește impozitarea aceluiași venituri, dar obținute de alte persoane, cum sunt cesionarii.

Deși în susținerea contestației remite prin e-mail declarația pe propria răspundere – cod 603 nu anexează documentele prevăzute de Ordinul prezidentului ANAF nr. 3697/2016, care să probeze exceptarea la plata CASS.

Sustinerile contestatarului din adresa nr. x/28.02.2019 privind completarea contestației depuse inițial cu argumente ce vizează obligația reinerii la sursa a

impozitului pe venit de catre platitorul de venit (ANRP) si invocarea art.6 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala se retin urmatoarele:

Oligatia de plata a impozitului pe venit si CASS pentru veniturile realizate din valorificarea drepturilor de creanta revine contribuabilului care a obtinut venitul, indiferent de faptul ca acesta a fost retinut sau nu la sursa de catre platitorul de venit.

Mai mult, se retine ca pentru anul 2014 contribuabilul nu a depus nici declaratia privind veniturile realizate pe anul 2014 – cod 200, in baza careia organul fiscal ar fi avut posibilitatea emiterii deciziei de impunere anuala pentru stabilirea impozitului pe venit si CASS pe anul 2014.

Referitor la invocarea art.6 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, se retine ca in anul 2014 erau in vigoare dispozitiile OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

Potrivit art.6 din acest act normativ:

„Organul fiscal este îndreptăţit să aprecieze, în limitele atribuţiilor şi competenţelor ce îi revin, relevanţa stărilor de fapt fiscale şi să adopte soluţia admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză”,

iar potrivit Normei metodologice data in aplicarea acestui articol:

„6.1. În aprecierea unei situaţii fiscale asupra căreia urmează a lua o decizie, organul fiscal va determina stările de fapt relevante din punct de vedere fiscal prin utilizarea mijloacelor de probă prevăzute de lege.

Avand in vedere prevederile legale citate anterior se retine faptul ca la data initierii inspectiei fiscale (07.05.2015) erau in vigoare prevederile OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, valabil pana la data de 31.12.2015, deci inspectia fiscala a inceput sub imperiului *vechiului* Cod de procedura fiscala, care nu prevedea obligativitatea organului fiscal de a lua in considerare „opinia emisa in scris de organul fiscal competent contribuabilului in cadrul activitatii de asistenta si indrumare”, asa cum prevede actualul Cod de procedura fiscala.

Mai mult, contestatarul nu face dovada ca punctul de vedere exprimat prin adresa nr. x/28.04.2016 emisa de AS5FP a fost prezentat in timpul inspectiei fiscale.

În consecinţă, susţinerile contribuabilului vizand neimpozitarea veniturilor obţinute ca urmare a valorificării drepturilor obţinute prin contractul de cesiune şi, implicit, nedatorarea nici a CASS nu pot fi reţinute în soluţionarea favorabilă a cauzei, contestaţia urmând a fi respinsă ca neîntemeiată pentru impozitul pe venit in suma de y1 lei si pentru CASS in suma de y2 lei pe anul 2014.

3.2.2. Cu privire la dobânzile si penalităţile de întârziere aferente impozitului pe venit si CASS pe anul 2014

Cauza supusă soluţionării este dacă sunt datorate accesoriile aferente obligaţiilor fiscale principale stabilite în urma inspectiei fiscale, în condiţiile în care in care, la pct.3.2.1 s-a fost stabilit impozit pe venit si CASS suplimentar de catre inspectia fiscala pentru care s-a dispus respingerea contestatiei

În fapt, pentru obligațiile fiscale principale stabilite în urma inspecției fiscale organele de control au stabilit și accesoriile aferente, respectiv dobânzi și penalități de întârziere în suma de y_1+y_2 lei aferente impozitului pe venit în suma de y_1 lei și aferente CASS în suma de y_2 lei, calculate pentru perioada 14.11.2015-19.11.2018.

Prin contestația formulată domnul X menționează că nu datorează dobânzi și penalități de întârziere întrucât nu are calitatea de debitor.

În drept, potrivit art. 119, art. 120 și art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

"Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere."

Art. 120 - (1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv".

Art. 120¹ - (1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător. (...).

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor".

De asemenea, începând cu anul 2016 devin aplicabile prevederile art. 173, art. 174 și art. 176 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, conform cărora:

Art. 173 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere".

Art. 174 - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia, inclusiv".

Art. 176 - (1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2) - (4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.

(4) Penalitatea de întârziere nu se aplică pentru obligațiile fiscale principale pentru care se datorează penalitate de nedeclarare potrivit art. 181".

Avand in vedere prevederile legale de mai sus, rezulta ca pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor de plata se datoreaza dupa acest termen majorari/dobanzi de intarziere si penalitati de intarziere. In cazul diferentelor suplimentare de creante fiscale stabilite de organele de inspectie fiscala majorarile/dobanzile de intarziere si penalitatile de intarziere se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care s-a stabilit diferenta si pana la data stingerii acesteia inclusiv.

Referitor la suma de y_1+y_2 lei reprezentand accesorii aferente impozitului pe venit si CASS individualizate prin Deciziile de impunere nr. x/05.12.2018 si nr. x/05.12.2018 se retine ca, stabilirea in sarcina contestatarului de majorari/dobanzi de intarziere si penalitati de intarziere aferente debitelor stabilite suplimentar de plata reprezinta masura accesorie in raport cu debitul.

Intrucat in ceea ce priveste debitul de natura impozitului pe venit in suma de y_1 lei si debitul de natura CASS in suma de y_2 lei pe anul 2014, contestatia a fost respinsa ca neintemeiata, iar prin contestatie nu se prezinta o alta situatie privind calculul accesoriilor, se va respinge contestatia si pentru accesoriile in suma totala de y_1+y_2 lei conform principiului de drept "**accessorium sequitur principalem**".

3.3. Cu privire la impozitul pe venit, CASS si accesoriile aferente pentru anii 2015-2016 in suma de y_1 , y_2 si y_1+y_2 lei

Cauza supusă soluționării este dacă declarațiile privind veniturile realizate-cod 200 pe anii 2015 si 2016 depuse sub nr.x/30.05.2016 si sub nr. x/11.05.2017 pot fi considerate ca fiind depuse in timpul inspectiei fiscale, in conditiile in care avizul de inspectie fiscala nr x privind extinderea inspectiei fiscale pe anii 2015-2016 a fost emis in data de 15.05.2018

In fapt, prin avizul de inspectie fiscala nr. x/15.05.2018, Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul Administratiei Sector 5 a Finantelor Publice a comunicat domnului X ca incepand cu data de **15.05.2018** va face „obiectul unei extinderi a inspectiei fiscale” privind impozitul pe venit si contributia de asigurari sociale de sanatate pentru perioada 01.01.2015-31.12.2016.

Pentru anul 2015, contribuabilul a depus declaratia privind veniturile realizate din Romania-cod 200 inregistrata sub nr. x/30.05.2016, prin care a declarat un venit brut in suma de t lei pentru contractul de cesiune de creanta nr. x/21.04.2011 + titlu de despagubire x/30.09.2014.

Pentru anul 2016, contribuabilul a depus declaratia privind veniturile realizate din Romania-cod 200 inregistrata sub nr. x/11.05.2016, prin care a declarat un venit brut in suma de t lei pentru contractul de cesiune de creanta nr. x/21.04.2011 + titlu de despagubire x/30.09.2014.

Organul fiscal nu a emis deciziile de impunere anuale privind impozitul pe venit si CASS pentru anii 2015 si 2016.

Prin raportul de inspectie fiscala nr. MBS5_AIF x/05.12.2018, in baza caruia au fost emise deciziile de impunere nr. MBS5_AIF x/05.12.2018 privind impozitul pe venit si nr. MBS5_AIF x/05.12.2018 privind CASS, contestate, au

fost stabilite diferite de obligatii fiscale de plata reprezentand impozit pe venit in suma de y1 lei, CASS in suma de y2 lei si accesorii aferente in suma totala de y1+y2 lei.

Organele de inspectie fiscala au considerat ca declaratiile privind veniturile realizate – cod 200 pe anii 2015 si 2016 depuse de contribuabil nu pot fi luate in considerare intrucat au fost depuse in timpul inspectiei fiscale.

În drept, cu privire la stabilirea obligatiilor fiscale, potrivit art.93 si art.95 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completrile ulterioare:

„Art. 93. - Sfera și actele de stabilire a creanțelor fiscale

(1) Stabilirea creanțelor fiscale reprezintă activitatea de determinare a materiei impozabile, de calculare a bazei de impozitare și a creanțelor fiscale.

(2) Creanțele fiscale se stabilesc astfel:

- a) prin declarație de impunere, în condițiile art. 95 alin. (4) și art. 102 alin. (2);
 - b) prin decizie de impunere emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.
- (...)”

“Art. 95. - Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent.

(2) Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta stabilește sau modifică baza de impozitare ca urmare a unei verificări documentare, a unei inspecții fiscale ori a unei verificări a situației fiscale personale, efectuate în condițiile legii. (...)”

In ceea ce priveste modul de efectuare a inspectiei fiscale, sunt incidente prevederile art.113 si art.131 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit carora:

„Art.113 - (1) Inspecția fiscală reprezintă activitatea ce are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor în legătură cu stabilirea obligațiilor fiscale de către contribuabil/plătitor, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impozitare și a situațiilor de fapt aferente, stabilirea diferențelor de obligații fiscale principale.

(2) În scopul efectuării inspecției fiscale, organul de inspecție fiscală procedează la:

- a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului/plătitorului;
- b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă și fiscală a contribuabilului/plătitorului;
- c) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse și, după caz, a descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legislației fiscale.”

“Art. 131 - Rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale se consemnează, în scris, într-un raport de inspecție fiscală, în care se prezintă constatările organului de inspecție fiscală din punctul de vedere factual și legal și consecințele lor fiscale.

(...).

(4) Raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii:

- a) deciziei de impunere, pentru diferențe în plus sau în minus de obligații fiscale principale aferente diferențelor de baze de impozitare;

b) deciziei de nemodificare a bazelor de impozitare, dacă nu se constată diferențe ale bazelor de impozitare și respectiv de obligații fiscale principale;

c) deciziei de modificare a bazelor de impozitare dacă se constată diferențe ale bazelor de impozitare, dar fără stabilirea de diferențe de obligații fiscale principale. (...).”

Din continutul dispozițiilor legale anterior citate reiese ca:

- stabilirea obligatiilor anuale de plata privind impozit pe venit si CASS se realizeaza de organul fiscal prin decizie de impunere;

- dupa emiterea si comunicarea deciziei de impunere anuala, organul de inspectie fiscala poate efectua controlul privind modul de indeplinire de catre contribuabil a obligatiei de declarare, stabilirea bazelor de impozitare si, daca este cazul, stabilirea de diferente de obligatii fiscale (in plus sau in minus) fata de obligatia fiscala declarata de contribuabil/platitor sau stabilita de organul fiscal.

In cazul impozitului pe venit si a contributiilor sociale, persoana fizica declara venitul anual realizat iar organul fiscal stabileste, prin decizie de impunere anuala, impozitul pe venit si contributiile sociale datorate.

Prin urmare, organul de inspectie fiscala poate stabili diferente de impozit pe venit si contributi sociale doar fata de cele stabilite de organul fiscal prin decizie de impunere anuala, in cazul in care contribuabilul si-a indeplinit obligatia declarativa prevazuta de lege, iar in cazul in care acesta nu a declarat venitul anual realizat (baza de calcul) stabilirea impozitului pe venit si a contributiilor sociale aferente se realizeaza de organul de inspectie fiscala prin decizie de impunere.

In acest sens s-a pronuntat Directia Generala de legislatie Cod procedura fiscala, reglementari nefiscale si contabile din cadrul MFP prin adresa nr.735389/22.09.2017.

In cazul domnului X, organele de inspectie fiscală au procedat la stabilirea diferentelor de obligatii fiscale principale (impozit pe venit si CASS) si accesorii aferente pe anii 2015 si 2016, prin raport de inspectie fiscala, in baza caruia au fost emise deciziile de impunere contestate, fara sa tina seama de faptul ca la data emiterii avizului de inspectie fiscala, 15.05.2018, erau depuse declaratiile privind veniturile realizate pe anii 2015 si 2016 (sub nr. x/30.05.2016 si sub nr. x/11.05.2016), in baza carora organul fiscal de administrare avea obligatia emiterii deciziilor de impunere anuala prin care sa individualizeze obligatiile de plata, aspect invocat de contestatar, limitandu-se doar la neluarea lor in considerare, avand ca motivatie depunerea acestora in timpul inspectiei fiscale.

Urmare adresei nr. x/x/13.03.2019 prin care Serviciul solutionare contestatii 2 a solicitat prezentarea punctului de vedere asupra aspectelor semnalate in adresa inregistrata la DGRFPB sub nr. x/28.02.2019 depusa de contribuabil prin care a completat contestatia depusa initial cu precizari suplimentare invocand, intre altele, punctul de vedere exprimat prin adresa emisa de AS5FP sub nr. x/28.04.2016, ca raspuns la solicitarea din adresa inregistrata la AS5FP sub nr. x/13.04.2016, referitor la modalitatea de stabilire, retinere si plata a impozitului datorat pentru veniturile din valorificarea drepturilor de creanta, prin adresa nr.MBS5-AIF x/29.03.2019, inregistrata la DGRFPB sub nr. x/29.03.2019, AS5FP nu aduce clarificari privind extinderea inspectiei fiscale

si stabilirea obligatiilor de plata pentru anii 2015 si 2016 si nu face dovada comunicarii avizului de inspectie fiscala nr. x/15.05.2018 pentru perioada 01.01.2015-31.12.2016, limitandu-se doar la mentiunea ca „*pentru aceste venituri nu a fost emisa decizie de impunere si nu s-a achitat impozit pe venit si CASS, echipa de inspectie fiscala neluand in considerare declaratiile D200 aferente 2015 si 2016 ca fiind depuse pe parcursul inspectiei fiscale, in conformitate cu prevederile art.84 alin.6 OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala*”

Avand in vedere cele mai sus prezentate, faptul ca prin adresa privind completarea dosarului contestatiei organele de inspectie fiscala s-au limitat doar la afirmatia ca nu au fost emise decizii de impunere pentru anii 2015 si 2016, motivat de faptul ca declaratiile de venit au fost prezentate in timpul inspectiei fiscale, desi asa cum s-a retinut anterior declaratiile privind veniturile realizate pe anii 2015 si 2016 au fost depuse la organul fiscal, in timp ce avizul de inspectie fiscala privind extinderea inspectiei fiscale pentru perioada 01.01.2015-31.12.2016 a fost emis in data de 15.05.2018, in temeiul art. 279 alin. 3 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, urmeaza a se desfiinta:

- decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit de inspectia fiscală pentru persoane care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr. MBS5_AIF x/05.12.2018 pentru impozit pe venit in suma de y1 lei si accesorii aferente in suma de y1 lei;

- decizia de impunere privind taxa pe valoarea adaugata si alte obligatii fiscale stabilite de inspectia fiscala pentru persoane fizice care realizeaza venituri impozabile din activitati economice nedeclarate organelor fiscale nr. MBS5_AIF x/05.12.2018 pentru CASS in suma de y2 lei si accesorii aferente in suma totala de y2 lei.

urmand ca AS5FP sa procedeze la reanalizarea situatiei fiscale a contribuabilului, in conformitate cu prevederile legale aplicabile în speță, cu reținerile din prezenta decizie si tinand cont de argumentele și documentele prezentate de contestatar.

Referitor la solicitarea privind sustinerea orala a contestatiei se retin urmatoarele:

In temeiul art.276 alin.5 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

“Contestatorul poate solicita organului de soluționare competent susținerea orală a contestației. În acest caz, organul de soluționare fixează un termen pentru care convoacă contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora. ***Această solicitare poate fi adresată organului de soluționare competent în termen de cel mult 30 de zile de la data înregistrării contestației, sub sancțiunea decăderii.***”

Avand in vedere ca solicitarea de sustinere orala a contestatiei a fost formulata prin adresa nr. x/28.02.2019, in timp ce contestatia a fost depusa in data de 11.01.2019 rezulta ca termenul de 30 de zile in care domnul X, prin împuternicit ar fi putut solicita sustinerea orala a contestatiei a fost depasit, ceea ce conduce la decaderia din acest drept.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 78, art. 79, art. 84, art. 84¹ și art. 296²⁷-296³⁰ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct. 152 din Normele metodologice date în aplicarea art. 78 din Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, art. 3 lit. a) și h) din Titlul VII - Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, art.104, art. 119, art. 120 și art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art.93, art.95, art.113, art.127, art.130, art.131, art. 173, art. 174, art. 176, art.276 și art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

DECIDE

1. Respinge ca neintemeiată contestația formulată în ceea ce privește aspectele procedurale privind inspectia fiscală pentru anul 2014.

2. Respinge contestația pentru impozitul pe venit în suma de y1 lei, pentru CASS în suma de y2 lei și pentru accesoriile aferente impozitului pe venit și CASS în suma totală de y1+y2 lei stabilite pentru anul 2014 prin decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit de inspectia fiscală pentru persoane care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr. MBS5_AIF x/05.12.2018 și prin decizia de impunere privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspectia fiscală pentru persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr. MBS5_AIF x/05.12.2018 emise de AS5FP în baza raportului de inspectie fiscală nr. MBS5_AIF x/05.12.2018.

3. Desființează decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit de inspectia fiscală pentru persoane care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr. MBS5_AIF x/05.12.2018 și decizia de impunere privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspectia fiscală pentru persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr. MBS5_AIF x/05.12.2018, ambele emise de Administrația Sector 5 a Finanțelor Publice în baza raportului de inspectie fiscală nr. MBS5_AIF x/05.12.2018, pentru impozit pe venit aferent anilor 2015 și 2016 în suma de y1 lei, CASS aferentă anilor 2015 și 2016 în suma de y2 lei și accesoriile aferente în suma totală de y1+y2 lei.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată în termen de 6 luni de la data comunicării la Tribunalul București.

